

#ბს-1073-1067(კ-17)

19 აპრილი, 2018

წელი

შპს „ჯეოსელი“ ბს-1073-1067(კ-17)

ქ. თბილისი

**ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატამ
შემდეგი შემადგენლობით:**

მაია ვაჩაძე (თავმჯდომარე, მომხსენებელი),
მოსამართლეები: ნუგზარ სხირტლაძე, ვასილ როინიშვილი

კასატორი (მოპასუხე) - საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისია

მოწინააღმდეგე მხარე (მოსარჩელე) - შპს „ჯეოსელი“

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 23 მაისის გადაწყვეტილება

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი:

2015 წლის 24 ივლისს შპს „ჯეოსელმა“ სასარჩელო განცხადებით მიმართა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიას, მოპასუხე საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის მიმართ.

მოსარჩელემ აღნიშნა, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის #342/18 გადაწყვეტილებით, „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის, ამავე კანონის 62-ე მუხლის მე-4 პუნქტისა და „ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომსახურების მიწოდებისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ“ რეგლამენტის მე-10(5) პრიმა მუხლის პირველი პუნქტის დარღვევის გამო, გაფრთხილებულ იქნა შპს „ჯეოსელი“. მოსარჩელე

გაფრთხილებას უკანონოდ მიიჩნევს, ვინაიდან საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულმა კომისიამ ადმინისტრაციული წარმოების დროს სათანადოდ არ გამოიკვლია ყველა არსებითი მტკიცებულება და ყურადღება არ გაამახვილა საქმის ობიექტურად გადაწყვეტისათვის აუცილებელ გარემოებებზე.

მოსარჩელის მითითებით, ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების საფუძველი გახდა კომისიის აპარატის ადმინისტრაციული დეპარტამენტის 2015 წლის 18 მაისის #შ-10/3058-15 სამსახურებრივი ბარათი, საიდანაც ირკვეოდა, რომ შპს „ჯეოსელის“ მიერ კომისიისათვის წარდგენილ იქნა 59 სააბონენტო ნომრიდან 56 სააბონენტო ნომერზე გაფორმებული წერილობითი ხელშეკრულების ასლები. საჯარო რეესტრში წარმოდგენილ ხელშეკრულებებში აღნიშნული პირადი ნომრებით მოქალაქეები არ იძებნებოდნენ. მოსარჩელის განმარტებით, კომისიის მიერ შემოწმებული სააბონენტო ნომრების რეალიზაცია განახორციელა შპს „ჯეოსელის“ დილერმა შპს „მეტროლაინმა“. შპს „ჯეოსელის“ მიერ კომისიაში წარდგენილ იქნა შპს „მეტროლაინის“ 2015 წლის 29 აპრილისა და 6 მაისის წერილები, სადაც მოცემული იყო განმარტება სააბონენტო ხელშეკრულებებთან დაკავშირებით. კომისიამ არასათანადოდ შეაფასა წარდგენილი მტკიცებულებები, რის შედეგადაც მივიდა დასკვნამდე, რომ შპს „ჯეოსელის“ მიერ დარღვეულ იქნა კანონმდებლობით მასზე დაკისრებული ვალდებულებები.

მოსარჩელე მიიჩნევს, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულმა კომისიამ სააბონენტო ხელშეკრულებებში მითითებული პირების პირადი ნომრები გადაამოწმა სსიპ შემოსავლების სამსახურის ვებგვერდის მეშვეობით, რაც ვერ ჩაითვლებოდა ამ ინფორმაციის გადამოწმების სანდო წყაროდ. ასევე, ადმინისტრაციული წარმოების დროს არ იქნა გამოყენებული საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მნიშვნელოვანი განჩინება (საქმე #ბს-177-170(კ-13)).

ამდენად, მოსარჩელემ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის №342/18 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობა მოითხოვა.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 17 მაისის გადაწყვეტილებით შპს „ჯეოსელის“ სარჩელი არ დაკმაყოფილდა.

საქალაქო სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ შპს „ჯეოსელი“ არის ავტორიზებული პირი (ავტორიზაციის თარიღი 09.03.2006წ., ხელახალი რეგისტრაციის თარიღი: 12.02.2012წ., ავტორიზებული საქმიანობის სახეები: ადგილობრივი დაშვების (სადენიანი) ქსელითა და/ან (სადენიანი) ქსელის ტერმინალური საშუალებებით უზრუნველყოფა; ადგილობრივი დაშვების (უსადენო) ქსელის შესაბამისი ელემენტებითა და საშუალებებით უზრუნველყოფა; ძირითადი საკომუტაციო ქსელის შესაბამისი ელემენტებითა და საშუალებებით უზრუნველყოფა; ფიჭური ორგანიზების ტიპის საკომუნიკაციო ქსელის შესაბამისი ელემენტებითა და საშუალებებით უზრუნველყოფა; თანამგზავრული საკომუნიკაციო ქსელის შესაბამისი ელემენტებითა და საშუალებებით უზრუნველყოფა; ინტერნეტმომსახურება; მოძრავი საკომუნიკაციო სისტემების აბონენტების სატელეფონო (ხმოვანი)

კავშირით მომსახურება; მოძრავი საკომუნიკაციო სისტემების აბონენტების გაფართოებული მომსახურებით უზრუნველყოფა; თანამგზავრული ინტერნეტმომსახურება).

2015 წლის 17 და 21 აპრილს საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის აპარატის ადმინისტრაციული დეპარტამენტის და კომისიის აპარატის კონკურენციის ხელშემწყობი დეპარტამენტის მიერ, „თაღლითობასთან ბრძოლის პროგრამის“ გამოყენებით, შპს „მაგთიკომში“ შემოწმდა შპს „ჯეოსელის“ სააბონენტო ნომრები, რის შედეგადაც 2015 წლის 17 აპრილს შედგა შემოწმების აქტი №1, რომლის თანახმად, 2015 წლის 17 აპრილს შემოწმდა ნომრები: 557917250; 557917371; 557917729; 557918032; 557918244; 557918512; 557918795; 557918857; 557920148; 557920316; 557920771; 557921463; 557921681; 557922075; 557922154; 557923673; 557923760; 557924701; 557924754; 557924820; 557924828; 557940136; 557943681; 557943900; 557944037; 557944136, რომლებიდანაც, სავარაუდოდ, შპს „მაგთიკომის“ ქსელში დასრულდა საერთაშორისო ზარი შეცვლილი ადგილობრივი „A“ ნომრით ე.წ. „სიმ ბოქსების“ მეშვეობით. ხოლო 2015 წლის 21 აპრილს შედგა შემოწმების აქტი №2, რომლის თანახმად, 2015 წლის 21 აპრილს შემოწმდა ნომრები: 558102247; 558106827; 558107243; 558107250; 558107318; 558107453; 558107547; 558108245; 558108362; 558108425; 558108646; 558108766; 558108794; 558108919; 558108975; 558108980; 558110415; 558110750; 558112798; 558112821; 558112918; 558113091; 558113567; 558113825; 558114201; 558114813; 558115474; 558115712; 558115990; 558116352; 558116525; 558118257; 558118615; 558119017, რომლებიდანაც, სავარაუდოდ, შპს „მაგთიკომის“ ქსელში დასრულდა საერთაშორისო ზარი შეცვლილი ადგილობრივი „A“ ნომრით ე.წ. „სიმ ბოქსების“ მეშვეობით.

საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის აპარატის სამართლებრივ დეპარტამენტს, შემდგომი რეაგირების მიზნით, გადაეცა ამავე კომისიის აპარატის ადმინისტრაციული დეპარტამენტის 2015 წლის 18 მაისის №შ-10/3058-15 სამსახურებრივი ბარათი თანდართული მასალებით, კერძოდ: 2015 წლის 17 აპრილის №1 და 2015 წლის 21 აპრილის №2 შემოწმების აქტები; შპს „ჯეოსელის“ 2015 წლის 6 მაისის №2/379-15 წერილი; შპს „მეტროლაინის“ 2015 წლის 29 აპრილისა და 6 მაისის წერილები; შპს „მეტროლაინის“ დისტრიბუტორის განმარტება; შპს „ჯეოსელის“ სააბონენტო ნომრები და ამ ნომრების მფლობელ მომხმარებლებთან გაფორმებული ხელშეკრულებების ასლები. მითითებული დოკუმენტების საფუძველზე, „საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საქმიანობის მარეგულირებელი წესების“ 36-ე მუხლის მე-14 პუნქტის შესაბამისად, 2015 წლის 1 ივნისს კომისიაში დაიწყო მარტივი ადმინისტრაციული წარმოება შპს „ჯეოსელისთვის“ ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების თაობაზე, ხოლო საკითხის განხილვა დაინიშნა 2015 წლის 11 ივნისს, რის თაობაზეც შპს „ჯეოსელს“ ეცნობა წერილობითი შეტყობინებით და მიწვეულ იქნა ადმინისტრაციულ წარმოებაში მონაწილეობის მისაღებად.

სასამართლოს მითითებით, დადგენილია, რომ ადმინისტრაციული წარმოების ფარგლებში შპს „ჯეოსელმა“ შემოწმებული სააბონენტო ნომრებიდან

(სულ: 60 სააბონენტო ნომერი) - 557917250; 557917371; 557917729; 557918032; 557918244; 557918512; 557918795; 557918857; 557920148; 557920316; 557920771; 557921463; 557921681; 557922075; 557922154; 557923673; 557923760; 557924701; 557924754; 557924820; 557924828; 557940136; 557943681; 557943900; 557944037; 557944136; 558102247; 558106827; 558107243; 558107250; 558107318; 558107453; 558107547; 558108245; 558108362; 558108425; 558108646; 558108766; 558108794; 558108919; 558108975; 558108980; 558110415; 558110750; 558112798; 558112821; 558112918; 558113091; 558113567; 558113825; 558114201; 558114813; 558115474; 558115712; 558115990; 558116352; 558116525; 558118257; 558118615; 558119017, საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულ კომისიას წარუდგინა 56 სააბონენტო ნომრის მფლობელ მომხმარებელთან გაფორმებული ხელშეკრულების ასლი, ხოლო 4 ხელშეკრულების მოძიება ვერ შეძლო, ვინაიდან, როგორც თვითონ განმარტა, სააბონენტო ნომრების რეალიზაცია განხორციელდა მათი დილერის შპს „მეტროლაინის“ მიერ, რომელმაც ხელშეკრულებები ვერ მოიძია.

ასევე დადგენილია, რომ ადმინისტრაციული წარმოების პროცესში, მტკიცებულებების შეფასებისა და გამოკვლევის დროს, საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულ კომისიაში წარდგენილ ხელშეკრულებებში მითითებული აბონენტები პირადი ნომრებით, კომისიის მიერ გადამოწმდა სსიპ შემოსავლების სამსახურის ვებგვერდის მეშვეობით (<http://rs.ge/5924>), რის შედეგადაც ფიზიკური პირები (აბონენტები) ვერ იქნენ მოძიებულნი. სასამართლოს მითითებით, დადგენილია და მხარეებიც არ ხდიან სადავოდ, რომ შპს „ჯეოსელის“ მიმართ, ბოლო ერთი წლის განმავლობაში, ანალოგიური დარღვევისთვის, „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის არც ერთი სახე გამოყენებული არ ყოფილა.

საქალაქო სასამართლომ აღნიშნა, რომ „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 62-ე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომხმარებელთა უფლებებისა და კანონიერი ინტერესების დაცვას ზედამხედველობს კომისია. ამავე კანონის მე-11 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში კომისია დამოუკიდებლად ახორციელებს ავტორიზებული პირების საქმიანობისა და ლიცენზიის ან/და ნებართვის მფლობელების მიერ რადიოსიხშირული სპექტრით ან/და ნუმერაციის რესურსით სარგებლობის რეგულირებას, მათ შორის, ნორმატიული და ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტების მიღებას, მათი შესრულების მონიტორინგსა და კონტროლს, გამოვლენილი დარღვევებისათვის ამ კანონით განსაზღვრული უფლებამოსილებების ფარგლებში ამავე კანონითა და საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსით დადგენილი სანქციების დაკისრებას. „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-11 მუხლის მე-3 პუნქტის „ზ“ ქვეპუნქტის თანახმად, კომისია უფლებამოსილია ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში საქმიანობის ავტორიზებისა და სალიცენზიო ან/და სანებართვო პირობების დაცვაზე განახორციელოს ზედამხედველობა და მათი დარღვევისას გაატაროს კანონით

გათვალისწინებული ღონისძიებები, ხოლო 43-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, კომისია აკონტროლებს ავტორიზებულ პირთა მიერ ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში განხორციელებულ საქმიანობას, ასევე მათ მიერ ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში საქართველოს კანონმდებლობის, კომისიის დადგენილებებითა და გადაწყვეტილებებით განსაზღვრული მოთხოვნებისა და ვალდებულებების შესრულებას. ამავე კანონის 44-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, ავტორიზებულ პირთა მიერ ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში საქართველოს კანონმდებლობის, მათ შორის, კომისიის დადგენილებებითა და გადაწყვეტილებებით განსაზღვრული მოთხოვნებისა და ვალდებულებების შესრულების მონიტორინგს კომისია ახორციელებს მუდმივად და სისტემატურად.

საქალაქო სასამართლომ მიუთითა, რომ „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ავტორიზებული პირი ვალდებულია შეასრულოს ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში საქართველოს კანონმდებლობის, მათ შორის, საქართველოს მთავრობის დადგენილებების, აგრეთვე კომისიის დადგენილებებისა და გადაწყვეტილებების მოთხოვნები.

„ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 62-ე მუხლის მე-4 პუნქტის შესაბამისად, ელექტრონული საკომუნიკაციო მომსახურების მიმწოდებელი ვალდებულია საკუთარ აბონენტს დადგენილი სტანდარტების შესაბამისად, მიაწოდოს მომსახურება სათანადოდ გაფორმებული ხელშეკრულების საფუძველზე, რომელიც უნდა მოიცავდეს: ა) ელექტრონული საკომუნიკაციო მომსახურების მიმწოდებლის დასახელებასა და მისამართს; ბ) პირობებს მიწოდებული მომსახურების სახის, ხარისხისა და პირველადი ჩართვის ვადის შესახებ; გ) მომსახურების მიწოდების შეზღუდვისა და შეწყვეტის პირობებს; დ) დაზიანების აღმოფხვრის პირობებს; ე) დეტალურ ინფორმაციას მომსახურების ტარიფების, აგრეთვე ცვლილების შემთხვევაში განახლებული ინფორმაციის მიღების შესახებ; ვ) ხელშეკრულების მოქმედების ვადის, მოქმედების შეწყვეტისა და მოქმედების ვადის გაგრძელების პირობებს; ზ) ხელშეკრულებით გათვალისწინებული მომსახურების გაწევის ხარისხის დაცვის უზრუნველყოფისა და აღნიშნული ხარისხობრივი მაჩვენებლების დაუცველობის შემთხვევაში გათვალისწინებულ საკომპენსაციო მექანიზმებს; თ) მომსახურებასთან დაკავშირებული საჩივრების წარდგენისა და დავის გადაწყვეტის პროცედურას.

„ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომსახურების მიწოდებისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ“ რეგლამენტის 10⁵ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად კი, ძირითადი მობილური სატელეფონო მომსახურება წარმოებს მომხმარებელსა და მომსახურების მიმწოდებელს შორის წერილობით დადებული ხელშეკრულების საფუძველზე, ხოლო დამატებითი მომსახურების მიწოდების პირობები შეიძლება განისაზღვროს სხვა (ელექტრონული ან სხვა ტიპის (ოფერტა) ფორმითაც.

ზემოაღნიშნული ნორმებისა და საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი

გარემოებებიდან გამომდინარე, სასამართლომ მიიჩნია, რომ ვინაიდან შპს „ჯეოსელის“ მხრიდან ადგილი ჰქონდა წერილობით დადებული ხელშეკრულებების გარეშე მომხმარებლისთვის მობილური სატელეფონო მომსახურების მიწოდებას, შპს „ჯეოსელის“ მიერ დარღვეულ იქნა „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 62-ე მუხლის მე-4 პუნქტი, მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტი და „ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომსახურების მიწოდებისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ“ რეგლამენტის 10⁵ მუხლის პირველი პუნქტი, რაც წარმოადგენდა მისთვის ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველს.

სასამართლომ ასევე მიუთითა „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლზე, რომლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, ავტორიზებული პირის მიერ ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში საქართველოს კანონმდებლობის, მათ შორის, კომისიის დადგენილებებითა და გადაწყვეტილებებით განსაზღვრული მოთხოვნებისა და ვალდებულებების დარღვევის ან/და ლიცენზიის მფლობელის მიერ სალიცენზიო პირობების დარღვევის შემთხვევაში, კომისია უფლებამოსილი იყო დამრღვევი წერილობით გაეფრთხილებინა, ხოლო დენადი ხასიათის დარღვევისას, კომისიის გადაწყვეტილებით განსაზღვრულ ვადაში აღმოუფხვრელობის ან ერთი წლის განმავლობაში ახალი ერთჯერადი ხასიათის დარღვევის ჩადენის შემთხვევაში, ჯარიმა დაეკისრებინა.

განსახილველ შემთხვევაში, ვინაიდან, შპს „ჯეოსელის“ მიმართ ბოლო ერთი წლის განმავლობაში ანალოგიური დარღვევისთვის „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის არც ერთი სახე გამოყენებული არ ყოფილა, სასამართლომ მიიჩნია, რომ კომისიის მიერ სწორად იქნა გამოყენებული მის მიმართ აღნიშნული მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად გაფრთხილება. ამავე დროს, სამართალდარღვევის აღმოფხვრის მიზნით, შპს „ჯეოსელს“ დაევალა სააბონენტო ნომრების: 557917250; 557917371; 557917729; 557918032; 557918244; 557918512; 557918795; 557918857; 557920148; 557920316; 557920771; 557921463; 557921681; 557922075; 557922154; 557923673; 557923760; 557924701; 557924754; 557924820; 557924828; 557940136; 557943681; 557943900; 557944037; 557944136; 558102247; 558106827; 558107243; 558107250; 558107318; 558107453; 558107547; 558108245; 558108362; 558108425; 558108646; 558108766; 558108794; 558108919; 558108975; 558108980; 558110415; 558110750; 558112798; 558112821; 558112918; 558113091; 558113567; 558113825; 558114201; 558114813; 558115474; 558115712; 558115990; 558116352; 558116525; 558118257; 558118615; 558119017 მფლობელ მომხმარებლებთან (ასეთის შემთხვევაში) გაეფორმებინა სათანადო წერილობითი ხელშეკრულება და მომხმარებლებისთვის საკომუნიკაციო მომსახურება მიეწოდებინა წერილობითი ხელშეკრულების გაფორმების შემდეგ.

სასამართლომ ასევე არ გაიზიარა მოსარჩელის მოსაზრება მასზედ, რომ განსახილველ შემთხვევაში საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულმა

კომისიამ შპს „ჯეოსელის“ მიმართ მიიღო დისკრიმინაციული გადაწყვეტილება, ვინაიდან მსგავსი ფაქტობრივი გარემოებების მქონე კომპანიის (შპს „მაგთიკომის“) მიმართ მიღებულ იქნა განსხვავებული გადაწყვეტილება (საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 2 ივლისის №383/18 გადაწყვეტილება).

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-4 მუხლის მე-3 ნაწილზე, რომლითაც დადგენილია, რომ საქმის გარემოებათა იდენტურობის შემთხვევებში დაუშვებელია სხვადასხვა პირის მიმართ განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება, გარდა კანონით გათვალისწინებული საფუძვლის არსებობისას. აღნიშნულთან დაკავშირებით, სასამართლომ განმარტა, რომ „მსგავსი“ არ ნიშნავს „იდენტურს“. ამასთან, მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილი საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 2 ივლისის №383/18 გადაწყვეტილების გაცნობისა და მოპასუხის განმარტებების საფუძველზე, სასამართლომ მიიჩნია, რომ აღნიშნული გადაწყვეტილების მიღებისას ადგილი არ ჰქონია საქმის გარემოებების იდენტურობას, ვინაიდან საქმეში წარმოდგენილი №383/18 გადაწყვეტილებით დადასტურებულია, რომ შპს „მაგთიკომმა“ შემოწმების შედეგად გამოვლენილ 29 სააბონენტო ნომერზე კომისიას წარუდგინა 22 სააბონენტო ხელშეკრულების ასლი, ხოლო 7 ხელშეკრულება ვერ წარუდგინა. წარდგენილ ხელშეკრულებებში მითითებული აბონენტების პირადი მონაცემებით, მათ შორის პირადი ნომრებით, რომელიც გადამოწმდა სსიპ შემოსავლების სამსახურის ვებგვერდის მეშვეობით, 4 აბონენტის იდენტიფიცირება ვერ მოხდა; შპს „მაგთიკომმა“, დილერების მიერ სააბონენტო ხელშეკრულებების წარუდგენლობის გამო, 2015 წლის 30 იანვარს გააქტიურებული 7 სატელეფონო ნომერი მეორე დღესვე გათიშა. ამდენად, შპს „მაგთიკომის“ მიერ დილერების მიერ წარდგენილ სააბონენტო ხელშეკრულებებში აბონენტების შესახებ უზუსტო მონაცემების გამოვლენისთანავე, გათიშულ იქნა 4 სატელეფონო ნომერი, დილერების მეშვეობით დადებული სააბონენტო ხელშეკრულებების გაკონტროლებისა და წერილობითი ხელშეკრულების დადების გარეშე მომხმარებლისათვის მომსახურების მიწოდების თავიდან აცილების მიზნით. ამდენად, კომისიამ მიიჩნია, რომ შპს „ჯეოსელისგან“ განსხვავებით, შპს „მაგთიკომმა“, სამართალდარღვევის აღკვეთისა და პრევენციის მიზნით მიიღო გარკვეული ზომები, რის გამოც შპს „მაგთიკომის“ მიმართ შეწყვიტა ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების თაობაზე დაწყებული ადმინისტრაციული წარმოება. ამასთან, სასამართლომ დამატებით იმ გარემოებაზეც მიუთითა, რომ სასამართლო მოკლებული იყო შესაძლებლობას, განსახილველი დავის ფარგლებში, შეეფასებინა შპს „მაგთიკომის“ მიმართ მიღებული გადაწყვეტილების კანონიერება.

სასამართლომ ასევე უსაფუძვლოდ მიიჩნია მოსარჩელის მსჯელობა იმის თაობაზე, რომ შპს „ჯეოსელს“ არ უნდა დაკისრებოდა პასუხისმგებლობა მისი დილერის ქმედების გამო, ვინაიდან შპს „ჯეოსელს“ დილერთან გაფორმებული

აქვს ხელშეკრულება სააბონენტო ნომრების რეალიზაციის თაობაზე, შესაბამისად, მომხმარებელთან ხელშეკრულების დადების გარეშე სააბონენტო ნომრების რეალიზაციისათვის პასუხისმგებლობა ეკისრებოდა დილერს.

აღნიშნულთან დაკავშირებით სასამართლომ განმარტა, რომ „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 62-ე მუხლის მე-4 პუნქტისა და „ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომსახურების მიწოდებისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ“ რეგლამენტის 10⁵ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ძირითადი მობილური სატელეფონო მომსახურების გაწევის თაობაზე მომხმარებელთან წერილობითი ხელშეკრულების გაფორმების ვალდებულება ეკისრებოდა მობილური საკომუნიკაციო მომსახურების გამწევ ავტორიზებულ პირს. შესაბამისად, წერილობითი ხელშეკრულების გარეშე მომხმარებლისათვის მობილური სატელეფონო მომსახურების მიწოდებისათვის პასუხისმგებლობა ეკისრებოდა მომსახურების მიმწოდებელს - შპს „ჯეოსელს“ და არა მის დილერს. შესაბამისად, სასამართლომ გაიზიარა მოპასუხის განმარტება, რომ სწორედ მომსახურების მიმწოდებელმა, მისი ინტერესებიდან გამომდინარე, უნდა უზრუნველყოს სააბონენტო ნომრების რეალიზაცია და მობილური სატელეფონო მომსახურების მიწოდება მომხმარებელთან დადებული ხელშეკრულების საფუძველზე.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოსარჩელის მიერ სადავოდ ქცეული გადაწყვეტილება გამოცემული იყო კანონის დაცვით, ადგილი არ ჰქონდა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლით გათვალისწინებულ კანონის დარღვევას, გასაჩივრებულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტში ასახული კონკრეტული ურთიერთობის მოწესრიგება შეესაბამებოდა მისი გამოცემის სამართლებრივ საფუძვლებს და წინააღმდეგობაში არ მოდიოდა მოცემული ურთიერთობის მარეგულირებელ სამართლებრივ ნორმებთან.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 17 მაისის გადაწყვეტილება სააპელაციო წესით გაასაჩივრა შპს „ჯეოსელმა“, რომელმაც გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება და სარჩელის დაკმაყოფილება მოითხოვა.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 23 მაისის გადაწყვეტილებით შპს „ჯეოსელის“ სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ; გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2016 წლის 17 მაისის გადაწყვეტილება და საქმეზე მიღებულ იქნა ახალი გადაწყვეტილება, რომლითაც შპს „ჯეოსელის“ სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ; საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის #342/18 გადაწყვეტილება და საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულ კომისიას საქმის არსებითი გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ ახალი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა დაევალა.

სააპელაციო სასამართლომ გაიზიარა აპელანტის მსჯელობა იმის თაობაზე, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის მიერ აბონენტების მონაცემების „შემოსავლების სამსახურის“ ოფიციალურ ვებგვერდზე გადამოწმება ვერ ჩაითვლება ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ საქმის გარემოებების ყოველმხრივ გამოკვლევად, რადგან დასახელებულ ვებგვერდზე შესაძლებელია მხოლოდ იმ პირთა მონაცემების შემოწმება, ვინც რეგისტრირებულია მეწარმედ/გადასახადის გადამხდელად. „საქართველოს მოქალაქეთა და საქართველოში მცხოვრებ უცხოელთა რეგისტრაციის, პირადობის (ბინადრობის) მოწმობისა და საქართველოს მოქალაქის პასპორტის გაცემის წესის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, მონაცემების ბაზის წარმოებას საქართველოს მოსახლეობის შესახებ ახორციელებს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტო. აქედან გამომდინარე, სააპელაციო სასამართლომ დაასკვნა, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულმა კომისიამ დაარღვია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლი.

სააპელაციო სასამართლოს მითითებით, საქმის მასალებით დადასტურდა, რომ ისევე როგორც შპს „ჯეოსელს“, შპს „მაგთიკომსაც“ ჰყავდა აბონენტები, რომლებთანაც დადებული წერილობითი ხელშეკრულებები ვერ იქნა წარმოდგენილი ადმინისტრაციული წარმოების დროს. თუმცა საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულმა კომისიამ შპს „მაგთიკომის“ მიმართ ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობა არ გამოიყენა. კომისიამ 2015 წლის 11 ივნისის #342/18 გადაწყვეტილებით გამოიყენა პასუხისმგებლობის ზომა - გაფრთხილება მაშინ, როდესაც შპს „მაგთიკომის“ მიმართ 2015 წლის 2 ივლისის #383/18 გადაწყვეტილებით შეწყვიტა ადმინისტრაციული წარმოება, ფაქტის დაუდასტურებლობის გამო. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-4 მუხლით განმტკიცებულია კანონის წინაშე ყველას თანასწორობის პრინციპი, კერძოდ, მითითებულია, რომ ყველა თანასწორია კანონისა და ადმინისტრაციული ორგანოს წინაშე. დაუშვებელია ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე რომელიმე მხარის კანონიერი უფლებისა და თავისუფლების, კანონიერი ინტერესის შეზღუდვა ან მათი განხორციელებისათვის ხელის შეშლა, აგრეთვე მათთვის კანონმდებლობით გაუთვალისწინებელი რაიმე უპირატესობის მინიჭება ან რომელიმე მხარის მიმართ რაიმე დისკრიმინაციული ზომების მიღება. საქმის გარემოებათა იდენტურობის შემთხვევებში დაუშვებელია სხვადასხვა პირის მიმართ განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება, გარდა კანონით გათვალისწინებული საფუძვლის არსებობისას. კანონის წინაშე ყველას თანასწორობის პრინციპი განვრცობილია უმნიშვნელოვანეს „დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრის შესახებ“ საქართველოს 2014 წლის 2 მაისის კანონში. კანონის მიზანია, დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრა და ნებისმიერი ფიზიკური და იურიდიული პირისათვის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი უფლებებით თანასწორად სარგებლობის უზრუნველყოფა, რასის, კანის ფერის,

ენის, სქესის, ასაკის, მოქალაქეობის, წარმოშობის, დაბადების ადგილის, საცხოვრებელი ადგილის, ქონებრივი ან წოდებრივი მდგომარეობის, რელიგიის ან რწმენის, ეროვნული, ეთნიკური ან სოციალური კუთვნილების, პროფესიის, ოჯახური მდგომარეობის, ჯანმრთელობის მდგომარეობის, შეზღუდული შესაძლებლობის, სექსუალური ორიენტაციის, გენდერული იდენტობისა და გამოხატვის, პოლიტიკური ან სხვა შეხედულების ან სხვა ნიშნის მიუხედავად.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 23 მაისის გადაწყვეტილება საკასაციო წესით გაასაჩივრა საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულმა კომისიამ, რომელმაც თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილებით სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა მოითხოვა.

კასატორის მოსაზრებით, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის გამოყენება სასამართლოს შეუძლია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემულია საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების გარეშე და ეს გარემოებები იმდენად არსებითი მნიშვნელობისაა, რომ მათი შემოწმება და შეფასება სასამართლოსათვის შეუძლებელია. მოცემულ შემთხვევაში, აღნიშნული ნორმის საფუძველზე სადავო აქტის ბათილად ცნობა და კომისიისათვის საქმის გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ ახალი აქტის გამოცემის თაობაზე დავალების მიცემა, საფუძველს არის მოკლებული.

კასატორის განმარტებით, შპს „ჯეოსელმა“ შემოწმების შედეგად გამოვლენილ 60 სააბონენტო ნომერთან დაკავშირებით ვერც ერთი ხელშეკრულება ვერ წარმოადგინა (კომისიას წარუდგინა არსებულ ფიზიკურ პირებთან დადებული 56 სააბონენტო ხელშეკრულება, ხოლო 4 ხელშეკრულება საერთოდ ვერ წარადგინა). მოცემული ხელშეკრულებების შესწავლის შედეგად გაირკვა, რომ 60 სააბონენტო ნომრიდან 43 ნომერზე დადებულ ხელშეკრულებაში ხელშეკრულების დადების თარიღად მითითებულია თარიღი, როდესაც სააბონენტო ნომერი პირისათვის არათუ გადაცემული და გააქტიურებული, არამედ უკვე გათიშული იყო. უდავოა, რომ შპს „ჯეოსელმა“ ზემოაღნიშნული ფაქტობრივი გარემოებების უარყოფელი მტკიცებულებები ვერც ადმინისტრაციული წარმოების დროს და ვერც სასამართლოებში საქმის განხილვისას ვერ წარმოადგინა. იმ შემთხვევაშიც კი, თუ ჩაითვლება, რომ შპს „ჯეოსელმა“ ნამდვილად დადო 56 სააბონენტო ხელშეკრულება 4 პირისათვის შესაბამისი ხელშეკრულების დადების გარეშე, ხოლო 43 პირისათვის ხელშეკრულების დადებაზე, კერძოდ, 17 და 21 აპრილს მობილური სატელეფონო მომსახურების მიწოდებით, შპს „ჯეოსელის“ მიერ დაირღვა „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 62-ე მუხლის მე-4 ნაწილის, მე-19 მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტისა და „ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომსახურების მიწოდების წესისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ“ რეგლამენტის 10⁵ მუხლის პირველი ნაწილი, რაც

მისთვის ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველია.

კასატორის მითითებით, ასევე უსაფუძვლოა სააპელაციო სასამართლოს განმარტება იმის თაობაზე, რომ განსახილველ შემთხვევაში ადგილი აქვს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-4 მუხლითა და „დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრის შესახებ“ საქართველოს კანონით განმტკიცებულ კანონის წინაშე ყველას თანასწორობის პრინციპის დარღვევას, ვინაიდან ისევე როგორც შპს „ჯეოსელს“ შპს „მაგთიკომსაც“ ჰყავდა აბონენტები, რომლებთანაც დადებული ხელშეკრულებები ვერ იქნა წარმოდგენილი ადმინისტრაციული წარმოების დროს, თუმცა კომისიამ შპს „მაგთიკომის“ მიმართ ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობა არ გამოიყენა. კასატორის მოსაზრებით, სააპელაციო სასამართლომ მის მიერ უკანონოდ მიჩნეული გადაწყვეტილება შეადარა კომისიის ისეთ გადაწყვეტილებას, რომლის კანონიერებაზეც სასამართლოს არ უმსჯელია. ასევე მნიშვნელოვანია, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის #342/18 გადაწყვეტილების მიღებისას ადგილი არ ჰქონია საქმის გარემოებების იდენტიფიკაციას (საქმის მასალებში წარმოდგენილია კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის #242/18 და 2015 წლის 2 ივლისის #383/18 გადაწყვეტილებები).

კასატორის მითითებით, უსაფუძვლოა შპს „ჯეოსელის“ განცხადება იმასთან დაკავშირებით, რომ მას პასუხისმგებლობა არ უნდა დაეკისროს თავისი დილერის - შპს „მეგალაინის“ გამო. „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ კანონის 62-ე მუხლის მე-4 პუნქტისა და „ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომსახურების მიწოდებისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ“ რეგლამენტის 10⁵ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ძირითადი მობილური სატელეფონო მომსახურების გაწევის თაობაზე მომხმარებელთან წერილობითი ხელშეკრულების გაფორმების ვალდებულება ეკისრება მობილური საკომუნიკაციო მომსახურების გამწევ ავტორიზებულ პირს. შესაბამისად, წერილობითი ხელშეკრულების გარეშე მომხმარებლისათვის მობილური მომსახურების მიწოდებისათვის პასუხისმგებლობა ეკისრება მომსახურების მიმწოდებელს და არა მის დილერს.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 13 ნოემბრის განჩინებით საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 34-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საკასაციო საჩივარი მიღებულ იქნა წარმოებაში დასაშვებობის შესამოწმებლად.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2018 წლის 25 იანვრის განჩინებით საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საკასაციო საჩივარი მიჩნეულ იქნა დასაშვებად და მისი განხილვა დაინიშნა მხარეთა დასწრების გარეშე.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

საკასაციო სასამართლო საქმის მასალების გაცნობის, მათი შესწავლისა და

ანალიზის, გასაჩივრებული გადაწყვეტილების იურიდიული დასაბუთებულობისა და წარმოდგენილი საკასაციო საჩივრის მოტივების შემოწმების საფუძველზე მიიჩნევს, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს, გაუქმდეს გასაჩივრებული გადაწყვეტილება და მიღებულ იქნეს ახალი გადაწყვეტილება, რომლითაც შპს „ჯეოსელის“ სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

საკასაციო სასამართლო მიუთითებს საქმის მასალებში არსებულ შემდეგ ფაქტობრივ გარემოებებზე: 2015 წლის 17 აპრილს საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის აპარატის ადმინისტრაციული დეპარტამენტისა და ამავე კომისიის აპარატის კონკურენციის ხელშემწყობი დეპარტამენტის მიერ, „თაღლითობასთან ბრძოლის პროგრამის“ გამოყენებით, შპს „მაგთიკომში“ შემოწმდა შპს „ჯეოსელის“ სააბონენტო ნომრები, რის შედეგადაც შედგა შემოწმების აქტი №1, რომლის თანახმად, შემოწმდა ნომრები: 557917250; 557917371; 557917729; 557918032; 557918244; 557918512; 557918795; 557918857; 557920148; 557920316; 557920771; 557921463; 557921681; 557922075; 557922154; 557923673; 557923760; 557924701; 557924754; 557924820; 557924828; 557940136; 557943681; 557943900; 557944037; 557944136, რომლებიდანაც, სავარაუდოდ, შპს „მაგთიკომის“ ქსელში დასრულდა საერთაშორისო ზარი შეცვლილი ადგილობრივი „A“ ნომრით ე.წ. „სიმ ბოქსების“ მეშვეობით; ხოლო 2015 წლის 21 აპრილს შედგა შემოწმების აქტი №2, რომლის თანახმად, შემოწმდა ნომრები: 558102247; 558106827; 558107243; 558107250; 558107318; 558107453; 558107547; 558108245; 558108362; 558108425; 558108646; 558108766; 558108794; 558108919; 558108975; 558108980; 558110415; 558110750; 558112798; 558112821; 558112918; 558113091; 558113567; 558113825; 558114201; 558114813; 558115474; 558115712; 558115990; 558116352; 558116525; 558118257; 558118615; 558119017, რომლებიდანაც, სავარაუდოდ, შპს „მაგთიკომის“ ქსელში დასრულდა საერთაშორისო ზარი შეცვლილი ადგილობრივი „A“ ნომრით ე.წ. „სიმ ბოქსების“ მეშვეობით.

საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის აპარატის სამართლებრივ დეპარტამენტს, შემდგომი რეაგირების მიზნით, გადაეცა ამავე კომისიის აპარატის ადმინისტრაციული დეპარტამენტის 2015 წლის 18 მაისის №შ-10/3058-15 სამსახურებრივი ბარათი თანდართული მასალებით, კერძოდ: 2015 წლის 17 აპრილის №1 და 2015 წლის 21 აპრილის №2 შემოწმების აქტები; შპს „ჯეოსელის“ 2015 წლის 6 მაისის №2/379-15 წერილი; შპს „მეტროლაინის“ 2015 წლის 29 აპრილისა და 6 მაისის წერილები; შპს „მეტროლაინის“ დისტრიბუტორის განმარტება; შპს „ჯეოსელის“ სააბონენტო ნომრები და ამ ნომრების მფლობელ მომხმარებლებთან გაფორმებული ხელშეკრულებების ასლები. აღნიშნული დოკუმენტების საფუძველზე, „საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საქმიანობის მარეგულირებელი წესების“ 36-ე მუხლის მე-14 პუნქტის შესაბამისად, 2015 წლის 1 ივნისს კომისიაში დაიწყო მარტივი ადმინისტრაციული წარმოება შპს „ჯეოსელისთვის“ ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების თაობაზე, ხოლო საკითხის განხილვა დაინიშნა 2015 წლის 11 ივნისს, რის თაობაზეც შპს „ჯეოსელს“ ეცნობა წერილობითი შეტყობინებით და მიწვეულ იქნა ადმინისტრაციულ წარმოებაში მონაწილეობის

მისაღებად.

საკასაციო სასამართლო მიუთითებს იმ გარემოებაზე, რომ ადმინისტრაციული წარმოების პროცესში ზემოაღნიშნული მტკიცებულებების შეფასებისა და გამოკვლევის საფუძველზე საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის მიერ დადგენილ იქნა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები: შპს „ჯეოსელი“ იყო ავტორიზებული პირი, რომელსაც ავტორიზაცია გავლილი ჰქონდა 2006 წლის 9 მარტს, ხოლო ხელახალი ავტორიზაცია გაიარა 2012 წლის 12 თებერვალს. ავტორიზებული საქმიანობის სახეები იყო: ადგილობრივი დაშვების (სადენიანი) ქსელითა და/ან (სადენიანი) ქსელის ტერმინალური საშუალებებით უზრუნველყოფა; ადგილობრივი დაშვების (უსადენო) ქსელის შესაბამისი ელემენტებითა და საშუალებებით უზრუნველყოფა; ძირითადი საკომუტაციო ქსელის შესაბამისი ელემენტებითა და საშუალებებით უზრუნველყოფა; ფიჭური ორგანიზების ტიპის საკომუნიკაციო ქსელის შესაბამისი ელემენტებითა და საშუალებებით უზრუნველყოფა; თანამგზავრული საკომუნიკაციო ქსელის შესაბამისი ელემენტებითა და საშუალებებით უზრუნველყოფა; ინტერნეტმომსახურება; მოძრავი საკომუნიკაციო სისტემების აბონენტების სატელეფონო (ხმოვანი) კავშირით მომსახურება; მოძრავი საკომუნიკაციო სისტემების აბონენტების გაფართოებული მომსახურებით უზრუნველყოფა; თანამგზავრული ინტერნეტმომსახურება. ასევე დადგენილია, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულ კომისიაში წარდგენილ ხელშეკრულებებში მითითებული აბონენტები პირადი ნომრებით, კომისიის მიერ გადამოწმდა სსიპ შემოსავლების სამსახურის ვებგვერდის მეშვეობით, რის შედეგადაც ფიზიკური პირები (აბონენტები) ვერ იქნენ მოძიებული. დადგენილია და მხარეებიც არ ხდიან სადავოდ, რომ შპს „ჯეოსელის“ მიმართ, ბოლო ერთი წლის განმავლობაში, ანალოგიური დარღვევისთვის, „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის არც ერთი სახე გამოყენებული არ ყოფილა.

საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულმა კომისიამ მიიჩნია, რომ წერილობით დადებული ხელშეკრულებების გარეშე მომხმარებლისთვის მობილური სატელეფონო მომსახურების მიწოდებისას, შპს „ჯეოსელის“ მიერ დაირღვა „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 62-ე მუხლის მე-4 პუნქტი, მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტი და „ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომსახურების მიწოდებისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ“ რეგლამენტის 10⁵ მუხლის პირველი პუნქტი, რაც წარმოადგენდა მისთვის ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველს. საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის #342/18 გადაწყვეტილებით შპს „ჯეოსელს“ მიეცა გაფრთხილება და დაევალა მითითებული სააბონენტო ნომრების მფლობელ მომხმარებლებთან 10 კალენდარული დღის ვადაში გაეფორმებინა სათანადო წერილობითი ხელშეკრულებები საკომუნიკაციო მომსახურების მიწოდების თაობაზე და მათთვის მომსახურება მიეწოდებინა წერილობითი ხელშეკრულების დადების შემდეგ.

საკასაციო სასამართლომ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილით სასამართლოსათვის მინიჭებული კომპეტენციის ფარგლებში სადავო საკითხის გადაწყვეტლად ბათილად ცნო საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის #342/18 გადაწყვეტილება და ადმინისტრაციულ ორგანოს დაავალა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების ხელახალი გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა.

აღნიშნულთან დაკავშირებით საკასაციო სასამართლო იზიარებს კასატორის - საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საკასაციო პრეტენზიას, რომ მოცემულ შემთხვევაში არ არსებობდა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის გამოყენებისა და სადავო საკითხის გადაწყვეტაზე უარის თქმის პროცესუალური წინაპირობა. კასატორი მიიჩნევს, რომ ადმინისტრაციული წარმოებისას კომისიამ სრულად გამოიკვლია საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და მტკიცებულებები და გადაწყვეტილება მიიღო მათი ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. შესაბამისად, არ არსებობდა ადმინისტრაციული ორგანოსათვის საკითხის ხელახლა განხილვის დავალდებულების საფუძველი.

საკასაციო სასამართლო თავდაპირველად მიუთითებს „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონზე, რომლის მე-11 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში კომისია დამოუკიდებლად ახორციელებს ავტორიზებული პირების საქმიანობისა და ლიცენზიის მფლობელების მიერ რადიოსიხშირული სპექტრით ან/და ნუმერაციის რესურსით სარგებლობის რეგულირებას, მათ შორის, ნორმატიული და ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტების მიღებას, მათი შესრულების მონიტორინგსა და კონტროლს, გამოვლენილი დარღვევებისათვის ამ კანონით განსაზღვრული უფლებამოსილებების ფარგლებში, ამავე კანონითა და საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსით დადგენილი სანქციების დაკისრებას.

„ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-11 მუხლის მე-3 პუნქტის „ზ“ ქვეპუნქტის თანახმად, კომისია უფლებამოსილია ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში საქმიანობის ავტორიზებისა და რადიოსიხშირული სპექტრით ან/და ნუმერაციის რესურსით სარგებლობის ლიცენზიის პირობების დაცვაზე განახორციელოს ზედამხედველობა და მათი დარღვევისას გაატაროს კანონით გათვალისწინებული ღონისძიებები, ხოლო 43-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, კომისია აკონტროლებს ავტორიზებულ პირთა მიერ ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში განხორციელებულ საქმიანობას, ასევე მათ მიერ ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში საქართველოს კანონმდებლობის, კომისიის დადგენილებებითა და გადაწყვეტილებებით განსაზღვრული მოთხოვნებისა და ვალდებულებების შესრულებას. ამავე კანონის 44-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, ავტორიზებულ პირთა მიერ ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში

საქართველოს კანონმდებლობის, მათ შორის, კომისიის დადგენილებებითა და გადაწყვეტილებებით განსაზღვრული მოთხოვნებისა და ვალდებულებების შესრულების მონიტორინგს კომისია ახორციელებს მუდმივად და სისტემატურად.

მოცემულ შემთხვევაში, საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის აპარატის ადმინისტრაციული დეპარტამენტისა და კომისიის აპარატის კონკურენციის ხელშემწყობი დეპარტამენტის მიერ, „თაღლითობასთან ბრძოლის პროგრამის“ გამოყენებით, შპს „მაგთიკომში“ შემოწმდა შპს „ჯეოსელის“ კონკრეტული სააბონენტო ნომრები. საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის აპარატის სამართლებრივმა დეპარტამენტმა მოხსენებითი ბარათისა და მასზე თანდართული მასალების, კერძოდ: 2015 წლის 17 აპრილის №1 და 2015 წლის 21 აპრილის №2 შემოწმების აქტების, შპს „ჯეოსელის“ 2015 წლის 6 მაისის №2/379-15 წერილის, შპს „მეტროლაინის“ 2015 წლის 29 აპრილისა და 6 მაისის წერილების, შპს „მეტროლაინის“ დისტრიბუტორის განმარტების, შპს „ჯეოსელის“ სააბონენტო ნომრებისა და ამ ნომრების მფლობელ მომხმარებელბთან გაფორმებული ხელშეკრულებების ასლების საფუძველზე, „საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საქმიანობის მარეგულირებელი წესების“ 36-ე მუხლის მე-14 პუნქტის შესაბამისად, 2015 წლის 1 ივნისს დაიწყო მარტივი ადმინისტრაციული წარმოება. 2015 წლის 11 ივნისს შპს „ჯეოსელისათვის“ ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების თაობაზე საკითხის განხილვა დაინიშნა, რის თაობაზეც შპს „ჯეოსელს“ ეცნობა წერილობითი შეტყობინებით და მიწვეულ იქნა ადმინისტრაციულ წარმოებაში მონაწილეობის მისაღებად. დადგენილია, რომ ადმინისტრაციული წარმოების ფარგლებში შპს „ჯეოსელმა“ შემოწმებული სააბონენტო ნომრებიდან (სულ: 60 სააბონენტო ნომერი) საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულ კომისიას წარუდგინა 56 სააბონენტო ნომრის მფლობელ მომხმარებელთან გაფორმებული ხელშეკრულების ასლი, ხოლო 4 ხელშეკრულების მოძიება ვერ შეძლო, ვინაიდან, როგორც თვითონ განმარტა, სააბონენტო ნომრების რეალიზაცია განხორციელდა მათი დილერის შპს „მეტროლაინის“ მიერ, რომელმაც ხელშეკრულებები ვერ მოიძია. ზემოაღნიშნული ნორმებიდან გამომდინარე, საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისია უფლებამოსილი იყო გასაჩივრებული გადაწყვეტილებით განეხორციელებინა მაუწყებლობის სფეროში კანონით მასზე დაკისრებული მაკონტროლებელ-მარეგულირებელი ფუნქცია.

საკასაციო სასამართლო ზემოაღნიშნული გარემოებებიდან გამომდინარე, არ იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს განმარტებას მასზედ, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულმა კომისიამ დაარღვია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლი, კომისიის მიერ აბონენტების მონაცემების „შემოსავლების სამსახურის“ ოფიციალურ ვებგვერდზე გადამოწმება ვერ ჩაითვლება ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ საქმის გარემოებების ყოველმხრივ გამოკვლევად, რადგან დასახელებულ ვებგვერდზე შესაძლებელია მხოლოდ იმ პირთა მონაცემების შემოწმება, ვინც

რეგისტრირებულია მეწარმედ/გადასახადის გადამხდელად.

აღნიშნულთან დაკავშირებით საკასაციო სასამართლო იზიარებს საკასაციო საჩივრის არგუმენტებს, რომ შპს „ჯეოსელმა“ შემოწმების შედეგად გამოვლენილ 60 სააბონენტო ნომერთან დაკავშირებით ადმინისტრაციულ ორგანოში ვერც ერთი ხელშეკრულება ვერ წარადგინა (კომისიას წარუდგინა არსებულ ფიზიკურ პირებთან დადებული 56 სააბონენტო ხელშეკრულება, ხოლო 4 ხელშეკრულება საერთოდ ვერ წარადგინა). მოცემული ხელშეკრულებების შესწავლის შედეგად გაირკვა, რომ 60 სააბონენტო ნომრიდან 43 ნომერზე დადებული ხელშეკრულებაში ხელშეკრულების დადების თარიღად მითითებულია თარიღი, როდესაც სააბონენტო ნომერი პირისათვის არათუ გადაცემული და გააქტიურებული, არამედ უკვე გათიშული იყო. უდავოა, რომ შპს „ჯეოსელმა“ ზემოაღნიშნული ფაქტობრივი გარემოებების უარყოფელი მტკიცებულებები ვერც ადმინისტრაციული წარმოების დროს და ვერც სასამართლოში საქმის განხილვისას ვერ წარმოადგინა. კომისიამ დაასკვნა, რომ საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებიდან გამომდინარე, შპს „ჯეოსელის“ მხრიდან ადგილი ჰქონდა წერილობით დადებული ხელშეკრულებების გარეშე მომხმარებლისათვის მობილური სატელეფონო მომსახურების მიწოდებას, რის გამოც შპს „ჯეოსელის“ მიერ დაირღვა „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 62-ე მუხლის მე-4 ნაწილის, მე-19 მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტისა და „ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომსახურების მიწოდების წესისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ“ რეგლამენტის 10⁵ მუხლის პირველი ნაწილი, რაც მისთვის ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველი იყო. ამდენად, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულ კომისიას შპს „ჯეოსელის“ მიერ წერილობითი ხელშეკრულების დადების გარეშე მობილური სატელეფონო მომსახურების მიწოდება არ დაუდგენია მხოლოდ სსიპ შემოსავლების სამსახურის ვებგვერდის მეშვეობით. შემოწმების აღნიშნული საშუალება წარმოადგენდა ერთ-ერთ ღონისძიებას იმის დასადგენად, ნამდვილად დაიდო თუ არა ხელშეკრულებები და შპს „ჯეოსელმა“ სატელეფონო მომსახურება გასწია თუ არა დადებული ხელშეკრულებების საფუძველზე.

საკასაციო სასამართლო მიუთითებს, რომ „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ავტორიზებული პირი ვალდებულია შეასრულოს ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში საქართველოს კანონმდებლობის, მათ შორის, საქართველოს მთავრობის დადგენილებების, აგრეთვე კომისიის დადგენილებებისა და გადაწყვეტილებების მოთხოვნები. ამავე კანონის 62-ე მუხლის მე-4 პუნქტის შესაბამისად, ელექტრონული საკომუნიკაციო მომსახურების მიმწოდებელი ვალდებულია საკუთარ აბონენტს დადგენილი სტანდარტების შესაბამისად მიაწოდოს მომსახურება სათანადოდ გაფორმებული ხელშეკრულების საფუძველზე, რომელიც უნდა მოიცავდეს: ა) ელექტრონული საკომუნიკაციო მომსახურების მიმწოდებლის დასახელებასა და მისამართს; ბ) პირობებს მიწოდებული მომსახურების სახის, ხარისხისა და პირველადი

ჩართვის ვადის შესახებ; გ) მომსახურების მიწოდების შეზღუდვისა და შეწყვეტის პირობებს; დ) დაზიანების აღმოფხვრის პირობებს; ე) დეტალურ ინფორმაციას მომსახურების ტარიფების, აგრეთვე ცვლილების შემთხვევაში განახლებული ინფორმაციის მიღების შესახებ; ვ) ხელშეკრულების მოქმედების ვადის, მოქმედების შეწყვეტისა და მოქმედების ვადის გაგრძელების პირობებს; ზ) ხელშეკრულებით გათვალისწინებული მომსახურების გაწევის ხარისხის დაცვის უზრუნველყოფისა და აღნიშნული ხარისხობრივი მაჩვენებლების დაუცველობის შემთხვევაში გათვალისწინებულ საკომპენსაციო მექანიზმებს; თ) მომსახურებასთან დაკავშირებული საჩივრების წარდგენისა და დავის გადაწყვეტის პროცედურას.

„ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომსახურების მიწოდებისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ“ რეგლამენტის 10⁵ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად კი, ძირითადი მობილური სატელეფონო მომსახურება წარმოებს მომხმარებელსა და მომსახურების მიმწოდებელს შორის წერილობით დადებული ხელშეკრულების საფუძველზე, ხოლო დამატებითი მომსახურების მიწოდების პირობები შეიძლება განისაზღვროს სხვა (ელექტრონული ან სხვა ტიპის (ოფერტა) ფორმითაც.

ზემოაღნიშნული მსჯელობის შედეგად, ცალსახაა ის გარემოება, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულმა კომისიამ სრულყოფილად გამოიკვლია საქმის გარემოებები და სადავო აქტი მიღებულ იქნა მოქმედ კანონმდებლობასთან შესაბამისობაში.

საკასაციო სასამართლოს მითითებით, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის საფუძველს წარმოადგენდა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის კანონშეუსაბამობა ან მისი მომზადებისა და გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი მოთხოვნების არსებითი დარღვევა. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თუ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ან მისი ნაწილი კანონს ეწინააღმდეგება და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, ან უკანონოდ ზღუდავს მის უფლებას, სასამართლო ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის შესახებ. საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ სადავოდ ქცეული გადაწყვეტილება გამოცემულია კანონის დაცვით, ადგილი არ აქვს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლით გათვალისწინებულ კანონის დარღვევას, გასაჩივრებულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტში ასახული კონკრეტული ურთიერთობის მოწესრიგება შეესაბამება მისი გამოცემის სამართლებრივ საფუძვლებს და წინააღმდეგობაში არ მოდის მოცემული ურთიერთობის მარეგულირებელ სამართლებრივ ნორმებთან. აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ შპს „ჯეოსელის“ სარჩელი უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

საკასაციო სასამართლო ასევე ვერ გაიზიარებს სააპელაციო სასამართლოს მსჯელობას, რომ განსახილველ შემთხვევაში საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულმა კომისიამ მიიღო დისკრიმინაციული გადაწყვეტილება, ვინაიდან კომისიამ 2015 წლის 11 ივნისის #342/18 გადაწყვეტილებით გამოიყენა პასუხისმგებლობის ზომა - გაფრთხილება მაშინ, როცა შპს „მაგთიკომის“ მიმართ 2015 წლის 2 ივლისის #383/18 გადაწყვეტილებით შეწყვიტა ადმინისტრაციული წარმოება, ფაქტის დაუდასტურებლობის გამო. სააპელაციო სასამართლომ მიუთითა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-4 მუხლით განმტკიცებულ კანონის წინაშე ყველას თანასწორობის პრინციპისა და „დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრის შესახებ“ საქართველოს 2014 წლის 2 მაისის კანონის მოთხოვნების დარღვევაზე.

საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-4 მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, საქმის გარემოებათა იდენტურობის შემთხვევებში დაუშვებელია სხვადასხვა პირის მიმართ განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება, გარდა კანონით გათვალისწინებული საფუძვლის არსებობისა. საქმეში წარმოდგენილია როგორც სადავო აქტი - საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის #342/18 გადაწყვეტილება, ისე საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 2 ივლისის №383/18 გადაწყვეტილება. საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ აღნიშნული გადაწყვეტილებების მიღებისას ადგილი არ ჰქონია საქმის გარემოებების იდენტურობას, ვინაიდან საქმეში წარმოდგენილი 2015 წლის 2 ივლისის №383/18 გადაწყვეტილებით დასტურდება, რომ შპს „მაგთიკომმა“ შემოწმების შედეგად გამოვლენილ 29 სააბონენტო ნომერზე კომისიას წარუდგინა 22 სააბონენტო ხელშეკრულების ასლი, ხოლო 7 ხელშეკრულება ვერ წარადგინა. წარდგენილ ხელშეკრულებებში მითითებული აბონენტების პირადი მონაცემებით, მათ შორის პირადი ნომრებით, რომელიც გადამოწმდა სსიპ შემოსავლების სამსახურის ვებგვერდის მეშვეობით 4 აბონენტის იდენტიფიცირება ვერ მოხდა; შპს „მაგთიკომმა“, დილერების მიერ სააბონენტო ხელშეკრულებების წარუდგენლობის გამო, 2015 წლის 30 იანვარს გააქტიურებული 7 სატელეფონო ნომერი მეორე დღესვე გათიშა. ამდენად, შპს „მაგთიკომმა“ დილერების მიერ წარდგენილ სააბონენტო ხელშეკრულებებში აბონენტების შესახებ უზუსტო მონაცემების გამოვლენისთანავე გათიშა 4 სატელეფონო ნომერი, დილერების მეშვეობით დადებული სააბონენტო ხელშეკრულებების გაკონტროლებისა და წერილობითი ხელშეკრულების დადების გარეშე მომხმარებლისათვის მომსახურების მიწოდების თავიდან აცილების მიზნით. ამდენად, კომისიამ მიიჩნია, რომ შპს „ჯეოსელისგან“ განსხვავებით, შპს „მაგთიკომმა“, სამართალდარღვევის აღკვეთისა და პრევენციის მიზნით მიიღო გარკვეული ზომები, რის გამოც შპს „მაგთიკომის“ მიმართ შეწყვიტა ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობის დაკისრების თაობაზე დაწყებული ადმინისტრაციული წარმოება. ამასთან, მნიშვნელოვანია ის გარემოება, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 2 ივლისის №383/18 გადაწყვეტილების კანონიერებაზე სასამართლოს არ

უმსჯელია.

საკასაციო სასამართლო მიუთითებს, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის №342/18 გადაწყვეტილებით, წერილობით დადებული ხელშეკრულების გარეშე მომხმარებლისათვის მობილური სატელეფონო მომსახურების მიწოდების გამო, „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, შპს „ჯეოსელს“ დაეკისრა ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობა - გაფრთხილება.

მოცემულ შემთხვევაში სადავოდ ქცეული საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის №342/18 გადაწყვეტილების მიხედვით, შპს „ჯეოსელის“ მიერ დარღვეულ იქნა „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტი და 62-ე მუხლის მე-4 ნაწილი, რის გამოც მას „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სანქცია დაეკისრა. მითითებული ნორმის შესაბამისად, ავტორიზებული პირის მიერ ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში საქართველოს კანონმდებლობის, მათ შორის, კომისიის დადგენილებებითა და გადაწყვეტილებებით განსაზღვრული მოთხოვნებისა და ვალდებულებების დარღვევის ან/და ლიცენზიის მფლობელის მიერ სალიცენზიო პირობების დარღვევის შემთხვევაში კომისია უფლებამოსილია დამრღვევი წერილობით გააფრთხილოს, ხოლო დენადი ხასიათის დარღვევის კომისიის გადაწყვეტილებით განსაზღვრულ ვადაში აღმოუფხვრელობის ან ერთი წლის განმავლობაში ახალი ერთჯერადი ხასიათის დარღვევის ჩადენის შემთხვევაში - დააკისროს ჯარიმა. განსახილველ შემთხვევაში, ვინაიდან, შპს „ჯეოსელის“ მიმართ ბოლო ერთი წლის განმავლობაში ანალოგიური დარღვევისთვის „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 45-ე მუხლით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის არც ერთი სახე გამოყენებული არ ყოფილა, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ კომისიის მიერ სწორად იქნა გამოყენებული მის მიმართ აღნიშნული მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად გაფრთხილება. ამავე დროს, სამართალდარღვევის აღმოფხვრის მიზნით, შპს „ჯეოსელს“ დაევალა სააბონენტო ნომრების: 557917250; 557917371; 557917729; 557918032; 557918244; 557918512; 557918795; 557918857; 557920148; 557920316; 557920771; 557921463; 557921681; 557922075; 557922154; 557923673; 557923760; 557924701; 557924754; 557924820; 557924828; 557940136; 557943681; 557943900; 557944037; 557944136; 558102247; 558106827; 558107243; 558107250; 558107318; 558107453; 558107547; 558108245; 558108362; 558108425; 558108646; 558108766; 558108794; 558108919; 558108975; 558108980; 558110415; 558110750; 558112798; 558112821; 558112918; 558113091; 558113567; 558113825; 558114201; 558114813; 558115474; 558115712; 558115990; 558116352; 558116525; 558118257; 558118615; 558119017 მფლობელ მომხმარებლებთან (ასეთის შემთხვევაში) გაეფორმებინა სათანადო წერილობითი ხელშეკრულება და მომხმარებლებისთვის საკომუნიკაციო მომსახურება მიეწოდებინა წერილობითი ხელშეკრულების გაფორმების შემდეგ.

საკასაციო სასამართლო ასევე იზიარებს კასატორის მოსაზრებას მოსარჩელის მსჯელობის უსაფუძვლობასთან დაკავშირებით, რომ შპს „ჯეოსელს“ არ უნდა დაკისრებოდა პასუხისმგებლობა მისი დილერის ქმედების გამო, ვინაიდან შპს „ჯეოსელს“ დილერთან - შპს „მეგალინთან“ გაფორმებული აქვს ხელშეკრულება სააბონენტო ნომრების რეალიზაციის თაობაზე, შესაბამისად, მომხმარებელთან ხელშეკრულების დადების გარეშე სააბონენტო ნომრების რეალიზაციისათვის პასუხისმგებლობა ეკისრებოდა დილერს.

საკასაციო სასამართლო განმარტავს, რომ „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 62-ე მუხლის მე-4 პუნქტისა და „ელექტრონული კომუნიკაციების სფეროში მომსახურების მიწოდებისა და მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ“ რეგლამენტის 10⁵ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ძირითადი მობილური სატელეფონო მომსახურების გაწევის თაობაზე მომხმარებელთან წერილობითი ხელშეკრულების გაფორმების ვალდებულება ეკისრება მობილური საკომუნიკაციო მომსახურების გამწევ ავტორიზებულ პირს. შესაბამისად, წერილობითი ხელშეკრულების გარეშე მომხმარებლისათვის მობილური სატელეფონო მომსახურების მიწოდებისათვის პასუხისმგებლობა ეკისრება მომსახურების მიმწოდებელს - შპს „ჯეოსელს“ და არა მის დილერს. ამდენად, სწორედ მომსახურების მიმწოდებელმა, მისი ინტერესებიდან გამომდინარე, უნდა უზრუნველყოს სააბონენტო ნომრების რეალიზაცია და მობილური სატელეფონო მომსახურების მიწოდება მომხმარებელთან დადებული ხელშეკრულების საფუძველზე. აღსანიშნავია, რომ მოცემულ საკითხზე სააპელაციო სასამართლოს გასაჩივრებული გადაწყვეტილებით საერთოდ არ უმსჯელია.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ სადავო ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი - საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2015 წლის 11 ივნისის №342/18 გადაწყვეტილება კანონშესაბამისია და განსახილველ შემთხვევაში არ არსებობს მისი ბათილად ცნობის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები, რის გამოც საკასაციო სასამართლო არ იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს მიერ მოცემული დავის გადაწყვეტისას საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის გამოყენებას და აღნიშნულთან მიმართებაში განმარტავს, რომ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, თუ სასამართლო მიიჩნევს, რომ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემულია საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის გარემოების გამოკვლევისა და შეფასების გარეშე, იგი უფლებამოსილია, სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად, ბათილად ცნოს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი და დაავალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს, ამ გარემოებათა გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ გამოსცეს ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი. შესაბამისად, ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის გამოყენების კომპეტენცია სასამართლოს გააჩნია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ

ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემულია საქმის გარემოებათა გამოკვლევის გარეშე, რასაც მოცემულ შემთხვევაში ადგილი არ ჰქონია.

ამდენად, საკასაციო სასამართლო თვლის, რომ განსახილველ შემთხვევაში სახეზეა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 394-ე მუხლის „ე“ ქვეპუნქტის დარღვევა, რომლის თანახმად, გადაწყვეტილება ყოველთვის ჩაითვლება კანონის დარღვევით მიღებულად, თუ იგი იურიდიულად არ არის საკმარისად დასაბუთებული (გადაწყვეტილების გაუქმების აბსოლუტური საფუძვლები), ხოლო ამავე კოდექსის 411-ე მუხლის თანახმად, საკასაციო სასამართლო თვითონ მიიღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე, თუ არ არსებობს ამ კოდექსის 412-ე მუხლით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების გაუქმებისა და საქმის სააპელაციო სასამართლოში ხელახლა განსახილველად დაბრუნების საფუძვლები.

ზემოთქმულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საკასაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს, გაუქმდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 23 მაისის გადაწყვეტილება და მიღებულ იქნეს ახალი გადაწყვეტილება, რომლითაც შპს „ჯეოსელის“ სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

საკასაციო სასამართლო ასევე განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფოს ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის გათვალისწინებით, შპს „ჯეოსელს“ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს 300 ლარის გადახდა მის მიერ საკასაციო საჩივარზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის ანაზღაურების მიზნით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე და 411-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საკასაციო საჩივარი

დაკმაყოფილდეს;

2. გაუქმდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2017 წლის 23 მაისის გადაწყვეტილება და მიღებულ იქნეს ახალი გადაწყვეტილება;

3. შპს „ჯეოსელის“ სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს;

4. შპს „ჯეოსელს“ საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის სასარგებლოდ დაეკისროს მის მიერ საკასაციო საჩივარზე სახელმწიფო ბაჟის სახით გადახდილი 300 ლარის ანაზღაურება;

5. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

მ. ვაჩაძე

მოსამართლეები:

ნ. სხირტლაძე

ვ. როინიშვილი